

Kommer imperiet att hugga?

USAs olika alternativ till attack på Venezuela

I februari 2006 reste Venezuelas president Hugo Chávez till Havanna för att ta emot FN:s organisation för utbildning, vetenskap och kulturs José Martí-pris från Fidel Castro. I sitt tal jämförde han Washingtons hot mot Venezuela med hundar som skäller och sa: ?Låt hundarna skälla, för det är ett tecken på att vi är på väg framåt?. Chávez tillade: ?Låt imperiets hundar skälla. Det är deras roll: att skälla. Vår roll är att kämpa för att i detta århundrade ? nu, äntligen ? uppnå vårt folks sanna befrielse?. Nästan två decennier senare fortsätter imperiets hundar att skälla. Men kommer de att bita? Det är den fråga som denna röda varning försöker besvara.

Ljudet av skall

I februari 2025 betecknade det amerikanska utrikesdepartementet ett kriminellt nätverk vid namn Tren de Aragua (Aragua-tåget) som en ?utländsk terroristorganisation?. I juli lade det amerikanska finansdepartementet till den så kallade Cartel de los Soles (Solkartellen) till Office of Foreign Assets Controls sanktionslista som en ?transnationell terroristgrupp?. Ingen tidigare rapport från den amerikanska regeringen, varken från Drug Enforcement Administration (DEA) eller utrikesdepartementet, hade identifierat dessa organisationer som ett hot, och inga offentligt verifierbara bevis har lagts fram för att styrka den påstådda omfattningen eller samordningen av någon av grupperna. Det finns inga bevis för att Tren de Aragua är en sammanhängande internationell verksamhet. När det gäller Cartel de los Soles dök namnet upp för första gången 1993 i venezuelanska rapporter om utredningar av två generaler i nationalgardet ? en hänvisning till ?sol?-insignierna på deras uniformer ? flera år före Hugo Chávez presidentvalsseger 1998. Trump-administrationen har hävdade att dessa grupper, som samarbetar med den venezuelanske presidenten Nicolás Maduros regering, är de främsta smugglarna av narkotika till USA ? utan att lägga fram några bevis för kopplingen. Dessutom har rapporter från FN:s kontor för narkotikakontroll och brottsbekämpning (UNODC) och DEA själv konsekvent visat att venezuelanska grupper spelar en marginell roll i den globala narkotikahandeln. Trots detta har det amerikanska utrikesdepartementet utfäst en belöning på 50 miljoner dollar för information som leder till Maduros arrestering ? den största i programmets historia.

USA har återupplivat det trubbiga instrumentet ?kriget mot narkotika? för att sätta press på länder som inte ger efter för dess hot eller som envist vägrar att välja högerregeringar. Nyligen har Trump riktat in sig på Mexiko och Colombia och återopat deras svårigheter med narkotikahandeln för att attackera deras presidenter. Även om Venezuela inte har något betydande inhemska narkotikaproblem har det inte hindrat Trump från att attackera Maduros regering med mycket mer gift. I oktober 2025 vann den venezuelanska politikern María Corina Machado från rörelsen Vente Venezuela (Kom Venezuela) Nobels fredspris. Machado var

inte valbar till presidentposten 2024, främst på grund av att hon hade gjort en rad förädliska uttalanden, accepterat en diplomatisk post från ett annat land för att be om intervention i Venezuela (i strid med artikel 149 i konstitutionen) och stöttat guarimbas (våldsamma gatuprotester där människor blev misshandlade, brända levande och halshuggna). Hon har också förespråkat ensidiga amerikanska sanktioner som har ödelagt ekonomin. Nobelpriset säkrades genom arbetet av Inspire America Foundation (baserat i Miami, Florida, och lett av den kubansk-amerikanske advokaten Marcell Felipe) och genom ingripandet av fyra amerikanska politiker, varav tre är kubansk-amerikaner (Marco Rubio, María Elvira Salazar och Mario Díaz-Balart). Den kubansk-amerikanska kopplingen är avgörande och visar hur detta politiska nätverk, som är inriktat på att med alla medel störta den kubanska revolutionen, nu ser en amerikansk militär intervention i Venezuela som ett sätt att främja ett regimskifte i Kuba. Det handlar alltså inte bara om en intervention mot Venezuela, utan mot alla de regeringar som USA vill störta.

Hugget

I augusti 2025 började den amerikanska militären att samla flottstyrkor i södra Karibien, inklusive jagare av Aegis-klass och atomdrivna attackubåtar. I september inleddes en kampanj med utomrättsliga attacker mot små motorbåtar i karibiska vatten, där minst tretton fartyg bombades och minst femtiosju människor dödades ? utan att några bevis för kopplingar till narkotikahandel kunde uppvisas. I mitten av oktober hade USA utplacerat mer än fyra tusen soldater utanför Venezuelas kust och fem tusen i beredskap i Puerto Rico (inklusive F-35-stridsflygplan och MQ-9 Reaper-drönare), godkänt hemliga operationer inne i landet och flugit B-52-?demonstrationsuppdrag? över Caracas. I slutet av oktober utplacerades hangarfartyget USS Gerald R. Ford i regionen. Under tiden har Venezuelas regering mobiliserat befolkningen för att försvara landet.

Fem scenarier för amerikansk intervention

Scenario nr 1: Brother Sam-alternativet. 1964 utplacerade USA flera krigsfartyg utanför Brasiliens kust. Deras närvaro uppmuntrade general Humberto de Alencar Castelo Branco, chef för arméns generalstab, och hans allierade att genomföra en kupp som ledde till en 21 år lång diktatur. Men Venezuela är en annan terräng. Under sin första mandatperiod stärkte Chávez den politiska utbildningen vid militärakademierna och förankrade officersutbildningen i försvaret av 1999 års konstitution. Det är därför osannolikt att en Castelo Branco-figur skulle kunna rädda situationen för Washington.

Scenario nr 2: Panama-alternativet. 1989 bombade USA Panama City och skickade in specialstyrkor för att fånga Manuel Noriega, Panamas militärledare, och föra honom till ett amerikanskt fängelse medan USA-stödda politiker tog över landet. En sådan operation skulle vara svårare att upprepa i Venezuela: landets militär är mycket starkare, tränad för långvariga, asymmetriska konflikter, och landet har sofistikerade luftförsvarssystem (framför allt de ryska luftvärnssystemen S-300VM och Buk-M2E). Varje amerikansk flygoffensiv skulle möta ett ihållande försvar, vilket skulle öka risken för nedskjutna flygplan ? en stor förlust av ansiktet ? vilket Washington sannolikt inte skulle våga riskera.

Scenario nr 3: Irak-alternativet. En bombkampanj av typen ?Shock and Awe? mot Caracas och andra städer för att skrämja befolkningen och demoralisera staten och militären, följt av försök att mörda högt uppsatta venezuelanska ledare och ta kontroll över viktig infrastruktur. Efter en sådan attack skulle Nobelpristagaren Machado sannolikt förklara sig redo att ta över makten och närma Venezuela till USA. Det otillräckliga med denna manöver är att det bolivarianska ledarskapet har djupa rötter: försvaret av det bolivarianska projektet har sina rötter i arbetarklassens barrios, och militären skulle inte omedelbart demoraliseras ? till skillnad från i Irak. Som Venezuelas inrikesminister Diosdado Cabello nyligen påpekade: ?Alla som vill kan minnas Vietnam... när ett litet men enat folk med en järnvilja kunde lära den amerikanska imperialismen en läxa?.

Scenario nr 4: Tonkinbuktsalternativet. 1964 eskalerade USA sitt militära engagemang i Vietnamkriget efter en incident som framställdes som en oprovocerad attack mot amerikanska jagare utanför landets kust. Senare avslöjanden visade att National Security Agency (NSA) fabricerade underrättelser för att skapa en förevändning för eskalering. USA hävdar att man nu genomför ?träningsovnningar? till sjöss och i luften nära Venezuelas territorialvatten och luftrum. Den 26 oktober uppgav den venezuelanska regeringen att man hade fått information om en hemlig CIA-plan att iscensätta en falsk flagg-attack mot amerikanska fartyg nära Trinidad och Tobago för att framkalla en amerikansk reaktion. De venezuelanska myndigheterna varnade för amerikanska manövrer och sade att de inte kommer att ge efter för provokationer eller hot.

Scenario nr 5: Qasem Soleimani-alternativet. I januari 2020 dödades generalmajor Qasem Soleimani, chef för Irans Quds-styrka, i en amerikansk drönarattack på order av Trump. Soleimani var en av Irans högsta tjänstemän och ansvarade för landets regionala försvarsstrategi i Irak, Libanon, Gaza och Afghanistan. I en intervju i 60 Minutes sa den tidigare amerikanska chargé d'affaires för Venezuela, James Story, att ?resurserna finns för att göra allt upp till och inklusive avrättning av [den] regeringen? ? ett tydligt uttalande om avsikten att mörda presidenten. Efter president Hugo Chávez död 2013 förutspådde amerikanska tjänstemän att projektet skulle kollapsa. Nu har tolv år gått, och Venezuela fortsätter på den väg som Chávez stakade ut, och driver sin kommunala modell vars motståndskraft vilar inte bara på revolutionens kollektiva ledarskap utan också på en stark folklig organisation. Det bolivarianska projektet har aldrig varit en enmansshow.

Det är osannolikt att Kina och Ryssland skulle tillåta en attack mot Venezuela utan att kräva omedelbara resolutioner från FN:s säkerhetsråd, och båda länderna är regelbundet verksamma i Karibien, bland annat genom gemensamma övningar med Kuba och globala uppdrag som Kinas Mission Harmony 2025.

Vi hoppas att inget av dessa scenarier blir verklighet och att USA tar bort sina militära alternativ från bordet. Men hoppet räcker inte ? vi måste arbeta för att utvidga fredsläget.

Tricontinental 251106 (ZT)

The Empire's Dogs Are Barking at Venezuela

Akut orkaninsamling

Svensk-Kubanska Föreningens Medicinkonto är öppet för en akut orkaninsamling- efter den förödande stormen Melissa. Pengar behövs för återuppbyggnad och Kuba är utestängd från krediter, lån och bistånd på grund av blockaden. Varje bidrag är värdefullt. Stort tack!

Insamlingskontot Mediciner för Kuba, märk inbetalningen med "orkan"

pg 23 57 15-0

Swish 123 182 37 72

<https://www.facebook.com/watch?v=848298114416965>